

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Пловдив, 04.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Атанаска Ан. Анастасова

при участието на секретаря Диана Н. Дичева
като разгледа докладваното от Атанаска Ан. Анастасова Административно
наказателно дело № 20225330205319 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ № 612092-
F617848/19.11.2021г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП
Пловдив, с което на Н. А. К., ЕГН ***** е наложено на основание
чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност
/ЗДДС/ административно наказание глоба в размер на 1301,13 лв. за
извършено нарушение по чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180,
ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1, вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от
ЗДДС.

В жалбата се сочи, че НП било неправилно и незаконосъобразно. Били
допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон.
Моли се съдът да отмени същото. В открито съдебно заседание,
жалбоподателят не се явява лично, представлява се от адв. К., който
поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание въззиваемата страна, редовно призована, се
представява от юрисконсулт А., която счита НП за правилно и
законосъобразно и моли съда да го потвърди. Моли за присъждане на
юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като съобрази доказателствата по делото по отделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в предвидения законов срок, изхожда от надлежна
страна, при наличие на правен интерес, поради което е допустима. Разгледана
по същество същата е основателна.

В АУАН и НП е посочено, че се издават за нарушение извършено при следните фактически параметри:

Жалбоподателят К., като данъчнозадължено по ЗДДС лице, установено на територията на страната, не е начислил ДДС по облагаеми доставки с място на изпълнение на територията на страната, извършени за данъчни периоди 01.07.2019г. до 31.03.2021г., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок, въпреки че е било длъжно.

За периода от 01.01.2018г. до 30.11.2018г. задълженото лице е реализирало облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.1, изр.1 и ал.2, т.1 от ЗДДС над 50 000 лв. /51 554,04 лв./ формиран от търговия със стоки – ножове и часовници. Клиенти на Н. К. били данъчно незадължени физически лица. Продажбите се осъществявали чрез онлайн сайт Etsy.com. Плащанията се приемали по банков път.

За реализираните продажби чрез онлайн търговия били постъпили плащания по банков път, описани в Приложение № 1, неразделна част от АУАН № F617848/28.06.2021г.

Реализираният облагаем оборот в размер на 51 554,04 лв. през м.11.2018г. бил формиран чрез постъпили приходи по банков път.

Данъчното събитие по описаните в Приложение № 1 доставки било настъпило на основание чл.25, ал.1 и ал.3, т. 4 от ЗДДС на датата, на която е получено плащането.

На датата на данъчното събитие така, както е посочено по-горе, ДДС е станал и изискуем на основание чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС.

С оглед на горното, Н. К. е следвало да подаде в ТД на НАП - Пловдив заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 07.12.2018г. включително, съгласно разпоредбата на чл.96, ал.1, изр.1 от ЗДДС, което не било направено.

За периода от изтичане на срока за издаване на акта за регистрация по ЗДДС, съгласно чл.101, ал.6 и ал.7 от ЗДДС /т. е. 14.12.2018г./, ако лицето било подало в срок заявлението за регистрация по ЗДДС, до датата на отпадане на основанието за регистрация по ЗДДС /към 31.03.2021г., тъй като оборотът за периода м. април 2020г. – м. март 2021г. бил под 50 000 лв./, лицето е следвало да начислява ДДС за извършените от него облагаеми доставки, включително и за периода: 01.09.2020г. - 30.09.2020г., когато К. не е начислил ДДС в общ размер на 1301,13 лв. по облагаеми доставки - продажби към данъчно незадължени лица, на обща стойност 7806,79 лв., в това число данъчна основа: 6505,66 лв. и ДДС 1301,13 лв. Доставките били извършени посредством куриерски фирми.

Данъчното събитие по доставките е настъпило на основание чл.25, ал.1 и ал.3, т.4 от ЗДДС на датата, на която доставчикът е получил плащането по банков път, като на същата дата ДДС е станал изискуем съгласно чл.25, ал.6, т.1 от ЗДДС.

Счетено е, че ако лицето е било регистрирано по ЗДДС, същото е следвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по смисъла на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 30.09.2020г. състави обобщен отчет по чл.119, ал.1 от ЗДДС с данъчна основа: 6505,66 лв. и ДДС: 1301,13 лв. /доколкото на основание чл.113, ал.3, т.1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително при получатели - данъчно незадължени лица/ и да посочи така съставения отчет в дневника си за продажби и справка-декларация за данъчен период 01.09.2020г. – 30.09.2020г., който е следвало да подаде в ТД на НАП - Пловдив в срок до 14-то число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно в срок до 14.10.2020г. включително.

На основание чл.67, ал.2 и ал.3 от ЗДДС, когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, се приема, че той е включен в договорената цена, поради което размерът на данъка е определен по формулата в чл.53, ал.2 от ППЗДДС.

Тъй като посоченото задължение не било изпълнено, актосъставителят преценил, че съставлява административно нарушение по смисъла на чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1, вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС, заради което на 28.06.2021г. съставил в присъствието на жалбоподателя АУАН № F617848/28.06.2021г. При предявяване на акта не били оспорени констатациите по същия.

Въз основа на АУАН № F617848/28.06.2021г. и останалите писмени доказателства по административната преписка административнонаказващият орган е издал атакуваното НП, с което на основание чл.180, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1301,13 лв. – в размер на неначисления данък.

Спрямо жалбоподателя били издадени и други актове за установяване на административни нарушения които се отнасят до същото по състав административно нарушение по ЗДДС, но за друг данъчен период, за който същият административнонаказателен субект не бил изпълнил задължението си по начисляване на ДДС.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от приложени по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя, главен инспектор по приходите при ТД на НАП – Г. Д. С.. Същата, разпитана в хода на съдебното следствие, поддържа констатациите в АУАН. Съдът кредитира показанията на свидетеля като единни и безпротиворечиви, съответстващи изцяло на събраните по преписката писмени доказателства. Разпитана в съдебно заседание св. С. потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации. Заявява, че при извършена проверка на жалбоподателя установила, че същият не е подал заявление за регистрация по ЗДДС, въпреки че бил достигнал предвиденият оборот за регистрация от 50 000лв. Пристъпило се към производство по установяване на дължимите задължения от стана на

жалбоподателя. В резултат на констатираното по време на проверката в присъствието на нарушителя бил съставен АУАН.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, изразено в жалбата, че размерът на наказанието е следвало да се определи от изготвения ревизионен доклад /РД/ по чл.102, ал.5 от ЗДДС, доколкото с РД се определя размерът на невнесения дължим данък. Трябва да се прави разлика между двете задължения за плащане - в единия случай с РД става дума за дължим данък в резултат от извършвана търговска дейност, а в другия - в нормата на чл.180 от ЗДДС се дефинира размер на наложено наказание за допуснато нарушение.

Не се възприе и твърдението, че издаденото НП е антидатирано, тъй като било издадено на 19.11.2021г., а било връчено на жалбоподателя на 24.08.2022г. По-късната дата на връчване не е основание да се приеме, че НП е антидатирано. В тази връзка по делото не се установиха никакви данни, които да докажат тези съмнения на жалбоподателя. Напротив, от изисканата от съда и представена от въззиваемата страна справка от регистъра за образувани административнонаказателни преписки на всички издадени наказателни постановления за периода от 18.11.2021г. до 20.11.2021г., е видно, че на пета позиция от стр.12 на справката е вписано именно процесното НП с дата на съставяне 19.11.2021г., която дата съответства на отразената в постановлението.

Въпреки всичко гореизложено, все пак съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя за неспазване на тримесечният срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН. Видно от Протокол № П-16001620181576-073-001/27.04.2021г. за извършена проверка е, че всички относими документи, които са били изискани от жалбоподателя, той е предал на НАП на 04.01.2021г. По искания за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица с № П-16001620181576-041-001/12.03.21г. и № П-16001620181576-041-002/15.03.21г., постъпили отговори от „Е.Е.“ ЕООД на 16.03.2021г. и на 17.03.2021г. Следователно последната дата е и датата, на която най-късно нарушителят е бил известен. Доколкото обаче сам наказващият орган е посочил, че тези документи са били налични към един по-ранен момент, още към дата 17.03.2021г. (когато са постъпили последните от изискваните документи, относими към установяване на нарушението за данъчен период м.09.2020г.), то нарушителят се явява открит именно на тази по-ранна дата - 17.03.2021г., респективно към датата на издаване на АУАН - 28.06.2021г. тримесечният срок вече е бил изтекъл. Обстоятелството, че резултатите от проверката са обобщени в Констативния протокол от 27.04.2021г. не могат да променят факта, че контролният орган обективно е разполагал с всички необходими данни за извършеното нарушение и самоличността на нарушителя от един по-ранен момент в хода на проверката,

като този момент не може да бъде новиран с обстоятелството, че в един по-късен момент резултатите от проверката са били отразени в констативен протокол, който предшества издаването на АУАН.

Предвид изложеното НП се явява незаконосъобразно – издадено въз основа на недопустимо съставен АУАН, поради което следва да се отмени.

Отделно от това, след извършена служебна проверка и във връзка с възражения на представителя на жалбоподателя в тази насока на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, съдът констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, касаещи императивните изисквания на чл.42 и чл.57 от ЗАНН относно задължителното съдържание на двата административни акта. За да предизвикат целените с издаването им правни последици, АУАН и НП, като писмено обективирани волеизявления, следва да съдържат отнапред определен в закона минимален обем информация, която включва описание на съставомерните фактически признаци на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, връзката между лицето, сочено за извършител и инкриминираното деяние, както и нарушените правни норми, включително санкционната такава, въз основа на която на нарушителя се налага административно наказание. Именно срещу тези факти и право санкционираното лице следва да се брани, като гаранцията за защита на неговото право на защита е то да бъде запознато с тях още в самото начало на административнонаказателното производство, т. е. още при съставяне и предявяване на АУАН. Приетите за установени съставомерни фактически положения и приложимите към тях правни норми следва да бъдат изложени в пълнота, точно и ясно, с необходимата конкретика и не следва да бъдат извлечени от доказателствата по делото.

В разглеждания случай тези изисквания не са спазени. Жалбоподателят е санкциониран за нарушение по чл.86, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1, вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС, от чието съдържание е видно, че основният съставомерен факт, за да възникне отговорността му по ЗДДС е да се установи, че за процесния период 01.09.2020г. - 30.09.2020г. е извършил облагаеми доставки на обща стойност 6505,66 лв., за които като е бил длъжен, не е начислил ДДС в размер на 1301,13 лв., когато лицето не е било регистрирано по ЗДДС, тъй като не е подало заявление за регистрация в срок. И актосъставителят, и наказващият орган, са формирали правен извод за осъществени през процесния период от жалбоподателя облагаеми доставки, но в обстоятелствената част на своите административни актове не са конкретизирали въз основа на кои установени по несъмнен начин факти са приели, че жалбоподателят е бил длъжен, но не е начислил дължимия ДДС по спорните доставки в предвидения от закона срок.

На първо място и в АУАН, и в НП липсва конкретизация и индивидуализация на отделните доставки, извършени в рамките на посочения данъчен период. Не е посочена датата на извършване на всяка конкретна

доставка, което е от значение за извършване на преценка дали доставката попада в рамките на процесния данъчен период. На следващо място не е описан видът на всяка конкретна доставка /дали се касае за доставка на стока или доставка на услуга/ и предметът на доставката, за да се прецени извършена ли е доставка по смисъла на закона, облагаема ли е или е освободена от ДДС. Единствената конкретизация в акта и постановлението се свежда до информацията, че реализираният облагаем доход от жалбоподателя е формиран от продажба на ножове и часовници. Посочена е общата стойност на облагаемите доставки, но не и стойността на всяка конкретна доставка, за да се прецени дали правилно е начислен дължимият размер на ДДС. За преценка съставомерността на деянието, освен конкретизация и индивидуализация на всяка една доставка, е следвало в съдържанието на АУАН и НП или в изготвеното приложение към АУАН да намери отражение и мястото на получаване на изпращаната стока, за да се направи преценка дали мястото на изпълнение на доставката е на територията на страната или в чужбина. Следва да се отбележи, че разпоредбите на чл.42, т.4, съответно чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН изискват в АУАН и НП да се посочат всички онези конкретни факти и обстоятелства, които като се подведат под съответната правна норма, да осъществяват предвидения в нея състав на административно нарушение.

Липсата на изчерпателно изложени в акта и постановлението на факти и обстоятелства, при наличието на които е извършено нарушението, освен че осуетяват възможността на съда да упражни контрол за законосъобразност върху оспорения административен акт и възпрепятстват преценката му за съставомерност на деянието, съществено накърняват и правото на защита на наказаното лице, като поставят както съда, така и санкционираното лице в положение да гадаят за кои сделки се отнася административното обвинение.

В случая констатираните пороци при описание на нарушението в АУАН и НП няма как да бъдат санирани на етап съдебно следствие, доколкото се касае не за доказателствен дефицит, а за ненадлежно предявено обвинение, което накърнява правото на защита на наказания субект, като този порок не е от естество да бъде отстранен чрез събиране на допълнителни доказателства. Както актосъставителят, така и наказващият орган са се задоволили да посочат единствено размера на облагаемия доход, но в АУАН и НП е следвало да бъдат посочени броя на конкретните доставки, извършени от наказания субект, техния вид с конкретизиране на предмета на доставката и дата на извършване. С описание на доставките като е посочено, че същите са формирани от търговия със стоки – ножове и часовници, както и общият им размер не се постига яснота по тези въпроси.

Констатираният пропуск не може да бъде преодолян и с представеното Приложение № 1 и представения Протокол № П-16001620181576-073-001/27.04.2021г., които съдържат единствено обобщени данни за различни данъчни периоди, сред които и процесният, но не и данни за това какъв е видът на доставката, предметът на доставката, дата на извършването ѝ.

Посочените документи касаят информацията за лице достигнало облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.1 от ЗДДС в размер над 50 000 лв. Приложените материали към административнонаказателната преписка също не могат да попълнят констатираните непълноти в съдържанието на АУАН и НП, тъй като и в двата акта не са въведени правно релевантни за твърдяното нарушение факти, които да бъдат проверени въз основа на представените материали. Предвид констатирания дефицит в съдържанието на двата акта е невъзможно да бъде проверен и размерът на санкцията, наложена за твърдяното нарушение.

Констатираните пороци при описание на нарушението представляват самостоятелно основание за отмяна на процесното НП като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора на основание чл.63д, ал.2 вр. ал.1 от ЗАНН жалбоподателят има правно на разноси в настоящото производство за представителство от адвокат. От представения договор за правна защита и съдействие е видно, че в него е уговорено предоставянето на безплатна помощ в условията на чл.38, ал.1 от Закона за адвокатурата /ЗА/. Съдът намира, че на процесуалния представител на жалбоподателя, съгласно чл.38, ал.2 от ЗА следва да се присъдят разноси съобразно чл.18, ал.2, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция към момента на сключване на цитирания договор за правна защита и съдействие), с оглед на извършената работа, както и с оглед материалния интерес по делото, а именно в размер на 321 лв. Направеното от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, с оглед изхода на делото, следва да се остави без уважение.

Съгласно т.6 от ДР на АПК „Поемане на разноси от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. В случая въззиваемата страна ТД на НАП не е самостоятелно юридическо лице, което означава, че разноските следва да бъдат възложени върху юридическото лице, от което е част наказващия орган, а именно Национална Агенция по приходите, като разпоредител с бюджетни кредити по аргумент от чл.2, ал.2, вр. чл.19 от Закона за НАП.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 612092-F617848/19.11.2021г. на Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на Н. А. К., ЕГН ***** е наложено на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ административно наказание глоба в размер на 1301,13 лв. за извършено нарушение по чл.86,

ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2, вр. чл.180, ал.2, вр. ал.1, вр. чл.102, ал.3, т.1, вр. чл.119, чл.25, ал.1, ал.3, т.4 и ал.6, т.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална Агенция за приходите да **ЗАПЛАТИ** на адв. Я. В. К., личен номер на адвокат - 1500159640 сумата от 321 лв., представляваща възнаграждение по чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата за представителство пред Районен съд - Пловдив.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд - Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____